

אורות השבת

גלוון מס'
994

מנהלו מערכת
רב אברהם טרייקי

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

פרשת השבוע
וירא

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

ראיית פנוי צדיק

אברהם ואראה מקצעקנה הבהא אליעש קלה ואמ לא אקעה
(בראשית יח, כא)

הבהא אליו עשו: ואם עומדים במרודם כליה אני עושה בהם, ואם לא עמדו במרודן, עדעה מה עשו להיפרע מלהןabisרין ולא אכליה אותן... ובוותוננו דשו הצעקהה, עקטה ריבא את שחרוגה מיתה משונה על שנותנה מזון לעני (רש"י)

התמיהה בולטות, וכי הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו צריך לדעת לאורך כדי לשמעו עצקה של אומה ריבא. זאת ועוד, לדבריו רשי' הרי שיש' בירודה' זו משום מבחן האמור לחזור את גורל קיומם של בני סדום, ולכארה העיקר חסר מן הספר, שכן אין מבורא מוח כור המבוחן אשר אמר לו לגלות האם עמדו במרודם אם לאו. ובויתר פלא, הרי הווד החנית שסוד מופיע לו, ואין הוא מרגיש חסר לו דבר. אולם עומר אשר עשה מורה מיתה לעולא ריבא בעבור פלא, פלא חמת שנותנה לעני, הוא לא אחר מאשר כל מה שאירע לה באחבה ואמרה תמיד "גם זו לטובה". זוה שנאמר י'ברהם זקן בא בימים וה' ברך את י'ברהם בכל' (כד, א), הקב"ה בירכו במידת הכל', ב מידת ההסתפקות במועט, שככל מה שיש לו מספיק לו, והוא מרגיש חסר לו דבר. רבי אברהם יעקב מסדיgorה זיינ"א בתהילים ולד, יא) נאמר י'ודורי הי' לא יחסרו כל טוב. לדורי יש' זכרון י'ודורי י'ודורי כל טוב. ואלה מילים ומשום שני הכתובים אשר מושׁב ברוב ולוט יש' מושׁת ומזכות אפה ואכלו.... ועייש' בהמשך הכתובים עד כמה מסר נפשו ונפש בנותיו בעבורם – רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן בצל קורתני. ובאמת הדבר פלא כל כך עזאת עשה בוינו בו מינויו לשופט עליהם, כמבוית בש"י ע"ב' פ' ולו ישב בעשר סדום: יש' כתיב: ואתו הימים מינויו שופט עליהם. ואמן רשי' שם לתמיהה זו, וכותב מ'בית אברהם את כל זאת עשה בוינו בו מינויו שופט עליהם. הוכיחו מכאן עד כמה חשוב ה'גירושא דינוקותא' אשר מושרש הוא בטבע נפשו של האדם. מכל מקום לא זו בלבד שעדיין התמיהה שעמדת בעינה חומרה אלא שהיא מתעצמות שבעתיים, שכן היכן נעלמה האי גירושא דינוקותא' עד עכשו ומדווד דוקא באותו היום התפרק בקרבו אותו למועד של למד מ'בית אברהם עד אשר נחך בין רגע ורגע משפט סדום – למוסר נפש עברו קאנקוצ'ין זצ"ל ברירים אשר יש' ישב על נוכן העורות אלו. דבחשפער כוח דקדושה קא חזין הכא, דلوט בראותו את המלאכים י'יד' וירא לזרעיהם, וזה היה נקודה המפהנה של מביאו עמייקתא של שופט סדום – לאירוע רומה של מסירות נש' מעון הכנסת אוורהים. שכן באותו רגע שבא במעע עם קדושת המלאכים, ניצת בקרבו הניצץ אשר הטעיבו בו אברהם אבינו – למסור את נפשו למען הכנסת אוורהים, והיען מבית אברהם למ"ד דפי רשי'. ולול דמסתפניא ה'יתוי' אומר, שג' עצם שליחות המלאכים היתה להבא את לוט לדור המבוקה בה, שכל זמן שליט ישב בסדום, אע"פ שתדרדר ענחות דשליחות על כלום בראשותו וממנה לשופט ארצם, מכל מוקום יכול לזרע לדzon' כל של' לאו היהת לו שעתה ה'חוכר' בלאו עם מגע קדושה, ובאותה ייחון אם יעדומו 'במרודן' אם אחר ראוות את המלאכים, אס לאו. ובאמת בשעה של מבוקה, ה'חוכר' לטוי לא הגען לששותו והיטמעותו בים של טומאה אשר הייתה בסדום וטומאה. וזה יוכן מודיע השתרחו כל כך המלאכים בהצלת לוט וב'ב', כפי שרראה למעין כל דקודה באו לבתו, ואח'כ' ויעש להם מיטה ומצוחה ויאכלו, ואח'כ' פנו לשכב טרים ישכבי' גו'. והלא פלא, מה שהם כי טווחו וסכנו בה את לוט וב'ב', וכי בכר מהם להציג מיד עד בטוט תיאספו כל בני חעיר לזרע, אולם לדברינו את שפיר, שכן המותנה זו הינה ימוננו' להצלתו של לוט וב'ב' כודפוי. וזה עומק דברי רשי' שם על הפסוק 'אל תביס את אחיך – אתה הרשות עמיהם ובוקעת אברהם אתה נצלוי'.

ועל פי זה לא באור נון גם בהערה שבחת רברינו. דהן אמת דהקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו בודאי שיאץ צורך לראייה נא ואראה הצעקהה באה אלוי' כדי לירודת לשוף מעשיהם', מכל מקום בו הורנו הש"ית את מידת הנחתתו את ברואין שלא פסק את דינם עד שלא באו בכור המבחן האמתי, והוותוננו שלא עשה עמיהם. והוותוננו שא"ה נא – אויריד מקדושתי עליהם, ואיז'ראה אם עמודים בס במרודן, כליה אני עשה עמיהם. ואם לא עמדו במרודן, אראה להיפרע הקשר ל לעמוד במקבון. אלא שלוט עמד בו – וניצל, ואנשי סדום נכשלו בו ועמדו במרודן ולפיכך נחתתו מעל פני האדמה.

ומעשה היה בקבוצת תי'יך ואיש' ציבור אשר ביקרו בחו"ם סוכות אצל הנואן הירושלמי רבי שלמה זלמן אייביך זצ"ל ראש ישיבת קול תורה ומוואחו ששהוא רכון על גני ספר יביע אומר ח'ז' אשר יצא לאור בערב החג ושלח אליו כדוריון ח'ג ע"י מון' מאיר ישראל' זצוק'יל', ולאחר שהשביע בפניהם את גודל שמות התה שהיתה לו עם קבלת הספר, שח בפניהם: טיעות המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכהורות".

העלון טעון גניזה.

דבר העורך

גם זו לטובה

ויהיו חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חי' שרה' (כב, א), רשי' מפרש בולן שווין לטובה. אומר רבי זושא מאניפולי זיינ"א שרה' ידעה שנים של צער, תשעים שנים עקרות, נודדים מארץ לארץ וعود, אלא שהיתה צדקה וקיבלה כל מה שאירע לה באחבה ואמרה תמיד "גם זו לטובה". זוה שנאמר י'ברהם זקן בא בימים וה' ברך את י'ברהם בכל' (כד, א), הקב"ה בירכו במידת הכל', ב מידת ההסתפקות במועט, שככל מה שיש לו מספיק לו, ואין הוא מרגיש חסר לו דבר. רבי אברהם יעקב מסדיgorה זיינ"א בתהילים ולד, יא) נאמר י'ודורי הי' לא יחסרו כל טוב. לדורי יש' זכרון י'ודורי כל טוב. ואלה מילים וה' לא חסר דבר, משום שככל מה שיש להם הוא אצלם בבחינת "כל טוב" טוב ויפה בעיניהם.

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרופאי "סוחקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' בא-שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מודיע לבאר-שבע	שם	שם א'	שם ב'	שם ג'	שם ד'	שם ז'	שם ח'	שם ט'	שם ט' מזון	זמן מנוחה	
										שם מנוחה כטוחנן כטוחנן כטוחנן	שם מנוחה כטוחנן כטוחנן כטוחנן כטוחנן
עתות השחר	5:05	5:04	5:03	5:02	5:01	5:00	4:59				
זמן לילה ותפילין	5:11	5:10	5:09	5:08	5:07	5:06	5:05				
ווחה - בין החמה	6:15	6:14	6:13	6:12	6:11	6:10	6:09				
סדי' ק"ש להמתה והר'ג"	8:15	8:14	8:13	8:13	8:12	8:12	8:12				
סדי' ברכות ק"ש	8:47	8:46	8:46	8:45	8:45	8:44	8:44				
חצות ים ויללה	9:40	9:39	9:39	9:38	9:38	9:38	9:37				
טהרה בחולות	11:26	11:25	11:25	11:25	11:25	11:25	11:25				
פלג חמאתה	11:57	11:56	11:56	11:56	11:56	11:56	11:56				
שקעה	15:50	15:50	15:51	15:51	15:51	15:52	15:52				
צאת המכבים	16:43	16:44	16:44	16:45	16:45	16:45	16:46				
	16:56	16:56	16:57	16:57	16:58	16:59	16:59				

ZNENI HADLAKAH HANROT

פרשת השבוע:	וירא
ואהשה אחת:	
כניסת השבת:	16:27
יציאת השבת:	17:18
רבנן תס:	17:52

אורות הכהרות

היא לאלה העם ולטסרים שיעורים בעיל תמיין, אך הרב שעודה על אף הורות מותמיין הזרה ודבק בתורה, היה לו את האומץ וכוחות הנפש ששגורו את הספר ולהקדים... שערות רבות בכל יום לויינו הריבים, וכן וכח שתורתו מכרזת עליו בכל מקום... ערך י"ד שנאמרו עיי' מגידי אמרת.

תלפי הנראה, מון שאב את 'האומץ' ותעצומות הנפש להפסיק מעת בתלמוד שהשורה מושך חיו, מפני שהכיר יוסף את אותו שנקבעו מארחות פוזריהם אחר תלולות ספר הדעת המעריה אשר בכולם חבו יוק של אמונה טהורה בקבלה ובתורתו הדודדיקיות תמיונה בחכמי הדורות, והמשמעות המוטלת עליו היא להבאים בכור מטא הגרורה שיש בו כדי להציג את הנהלת החסידות בטומכ – לאור נסיגתו של האבות תורה ומצוות, וכדרך אמרו 'המאור שבמחזירים למוטב'. אכן – אויריד מקודשתי לעולם, היה נרגליו ואור לנעיבתו בדורנו להצלה הדור!

הרב יהודה דרשי

לקאים בנו חכמי ישראל
הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עבור
הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל
והו אל כביך לא ימאס את תפילותינו.

אורות הפרשה

ענין המתבאים

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאָדָם וְלִבְנֵי-חַדְרָן בְּאֶלְיוֹן מִמְּרוֹא וְהוּא יָשֵׁב פָּתַח הַאֲלֵל כְּחֵם הַיּוֹם (ז' א').
מְפֻרְשָׂרְשִׂי לְרֹאֹת אָם יְשַׁׁעַר וְשַׁב וְיַכְנִיס בְּבַיּוֹתָיו. כתוב ה'פְּרוֹדֵס יְוֹסָף', עֲנֵים שְׁדָרֶם לְחַזֵּר עַל הַפְּתָחִים וְאַיִלּוּם בְּשָׁוְם בְּכֶךָ, אֵין צָרוֹךְ לְחַזֵּק לְהַמְּלָאָם, אֶלָּא חָסִים יְמַצְּאוּ אֶת דָּרְכֵם בְּעַצְמָם, אֶבְלָל יְשַׁׁעַר עֲנֵים שְׁקָשָׁה לְלָהָם לְחַזֵּר עַל הַפְּתָחִים. לְאָהָל יְשַׁׁעַר לְהַמְּלָאָם בְּחֻזָּק וְלְחַזְמָינָם לְהַיכְנֵס הַבַּיּוֹתָה.

מחפש את העוברים ושבים

בנורווגיה אליו ה' באלוני מمرا והוא ישם פתח האهل בחום היום' (זיה', א), מפרש רשי' לראות אם יש עופר ושב וכינוסם בבלטו. אמרו ר' יוסי' בר' שולומ' מבצעו זיע'יא אברהם אבינו יושב על פתחו של גני הרים, ומסתכל אם יש עופר ושב מי שעבר עבירה ושב בתשובה והוא מותחיב להכניסו לגן עדן.

שילוב אהבה ביראה

ו-ותצחק שרה בקרובה לאמר אחורי בלתי היה לה עדרה ואדוניזקן (יח, יב),
אומר רב מאי מאפטה זיע"א כשבטעה שרה את בשורת המלאך
צחקה. שרה ידעה שמידתו של יצחק נהיה יירה, ולכן צחקה כדי
לשלב ביראה גם אהבה, שכן יירה לבדה אינה הדרך הרואה.

מעין עולם הבא

ב. בלאו ממורא והוא ישב פתח האهل בחום הים' (זח, א),
חו"ל אמרו במסכת בבא בתרא (זח, א), שלושה הטיעין הקב"ה
מעין עולם הבא אברהם, יצחק ויעקב. מברא בעל התניא זיע"א
כתבו שלעטיד לבוא תגלחה מעלה הגוף על הנפש, עד שהנפש תקבל
את חיותה על ידי הגוף. כי תעתלה בחינת המקובל ותהייה למעלת
מההמשפיע, כתוב עקיבא תסובב גבר' (ירמיה לא, ז),'اشת חיל עטרת
בעלה' (משל יב ט), ואומר הרבי נאמור בזוהר הקדוש שאברהם רומו
לשלשמה ושרה לגוף. ומאחר שהאבות הטיעין הקב"ה מעין עולם הבא,
לכל נאמר לאברהם (הנשמה) יכול אשר תאמר אליך שרה (הגוף) שמע
בקוליה' (כא, יב).

אור מען האדם

וַיֹּוֹשֵׁא עִנּוֹן וְרָא, וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצְבִּים עַלְיוֹן, וַיַּרְא וַיַּרְא
לְקָרוֹתָם' (יח, ב), אָמֶר הַקְדּוּשָׁת לוי' רַבִּי לוי יְצַחַק מִבְּרָדִיטִישׁוּב
סְיעִיר' א סִימָן יְשַׁ בַּיּוֹדוֹ שֶׁל כָּדִיק לְהַבְּחִין בֵּין טוֹב לַרע בְּהַסְתְּכָלָן בְּפָנֵי
אָדָם, אֲשֶׁר הוּא רֹאשָׁה אֶת עַלְיוֹן שְׂוֹרָה עַלְיוֹן, הַרְיָה שָׁאוֹתוֹ אָדָם נֹשָׁא חָן
כְּבָעִינִי ה' וְאָס, סִימָן רַע הוּא לְאַוְתָו אָדָם. וּזְהַא מָרֵב הַכְּתוּב
וַיֹּוֹשֵׁא עִנּוֹן וְרָא' רָאָה בָּהָם מִשְׁחוֹא אַלְקִי, וְלֹכֶن מִיד יוֹרֵךְ לְקָרוֹתָם'.

ראייה כפולה

"וירא עיניו וירא, והנה שלושה אנשים ניצבים עליו, וירא וירא לקלקרתם" (יח, ב), אמר רבי זאב דב סולובייצ'יק ז"ע"א "וירא", "וירא" שני פעמים, והוא לפי מה שכתב הרמב"ס במורה נובכים, שהמעשה כאן היה במראה הנבואה וגם במציאות. וזה "וירא", "וירא" הוא ראה במראה הנבואה וראה במציאות.

טובה לנתן

ויזושה עיניו וירא, והנה שלושה אנשים ניצבים עליו, יירה וירא לדורותם (יח, ב), אמר רבי יהושע טרונק מקוטנה ז"ע"א "ניצבים עלילו" ממעל לו. כי יותר ממה שבעל הבית עשה עם העני, עשה העני עם בעל הבית. אם כן, הם ניצבים עליו, כי קיבל מהם טוביה גדולה יותר.

מצווה בל' גאודה

וישא עינו ירא, והנה שלושה אנשים ניצבים עלי, וירא ויידלקראטס' (יח, ב), כתוב 'המקרא מפורש' אברהם החשיב כל אדם, ואף את העוברים והשכבים, לדלולים ממענו במעליה וחסיבות. זהו 'יעיצבים עליין'. וזה אירע אחרי שמל עצמו, שכקאים את המצווה במסירת נפש. נאמר בספר מוסר, כי המבחן אם המצווה נעשתה כתיקנה הוא, אם האדם לא בא על ידי כך לידי גנואה.

מטרת המים

יוקח נא מעט מים ורוחצו רגלים והישענו תחת העץ (יח, ז), רשיי' מבפרש יוקח נא על ידי שליח. מבאר ה'עתורי תורה' למה על ידי שליח, והחררי מצווה בו יותר מבלחו, אלא שהוא נזק למים מפני שברשותם ערביים שמשתחווים לאבך גלילים, ולכן לא היו די של הצדיק להחותות לעשותות מצווה זו, ועשאה על ידי שליח.

דבר מט וועושה הרבה

וַיֹּאמֶר, **כִּנְעָשָׂה** **כַּאֲשֶׁר** **דִּיבָּרָת** (**י' ח'**), **כַּתֵּב** **הַעֲטוֹרִי** **תוֹרָה** **יוֹדָעִים**.
הַיּוֹם **הַמְלָאֵיכִים** **כִּי** **דַּרְכֵו** **שֶׁ** **אֶבְרָהָם** **אָבִינוּ** **לְדַבָּר** **מַעַט** **וּלְעַשּׂוֹת** **הַרְבָּה**.
לְكַנּוֹן **אָמְרוֹ** **לוּ** **כִּנְעָשָׂה** **כַּאֲשֶׁר** **דִּיבָּרָת** **וְלֹא** **יוֹתֶר**, **לَا** **כְּמַנְהָגָן** **לְהַוסִּין**
עַל **הַאֲמִירָה**.

אורות ההלכה

**השובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דארתא
הגאון הגadol רבי יהודה דרעי שליט"א**

מהלכות שבת ויום טוב - ב'

עת לרחק

פרשת השבוע מסופר אודוטה דרישת תמורה לאורה שדרשה שרה
אמנו מאברהם אבינו : ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת
בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בניו יצחק ונשאלת השאלה
מדוע עשתה כן ?ela שרה היתה אשת חסד, וכל מימה דאגה לכרב
נפשות לאמונה בה, כמו שאמרו חז"ל באבות דרבינו נתן פרק כו :
ללםך שהיה אברהם אבינו מגיר את האנשים, ושרה מגירת
את הנשים. שנאמר : ואת הנפש אשר עשו בחורן ולמדו חז"ל אשר
עשה אין כתיב כאן, אלא יאשר עשו, מלמד שניהם שוקלים
בזכותם. אם כן אישת גדולה וצדקה כזו דורשת מבעל להצע
משעה שנראה חסר רגשות לחולין לצער הזולת ? ועוד יותר פלא
שהקב"ה הסכים אותה ואמר לאברהם אבינו לציית לדבריה.
כתוב : "כל אשר תאמור אליך שרה שמע בקולה". התשובה נמצאת
בפסק הקודם, ויש בו מוסר השכל גדול לכל הורה : "יעתרא שרה
את בן הביר המצרית אשר ילדה לאברך מטמך". בbijaro המילה
"טמך" ח' ק", מוכיח רשיי מכמה פסוקים לשון זו שייכת בעבור
זרה, בגילוי עריות, ובשפיכות דמים. לכל העברות החמורות הללו
התיחס שמעאל בקהלות ראש, והיה עלול להשפיע לרעה על אחיו
מאבו, יצחיק. וכשראתה שרה אמנה שעתידו החינוי של יצחק
עלול להיפגע, ושאן שום אפשרות לישר את דרכו של שמעאל,
לא לייסחה לדירוש מבعلا : גרש ! והקב"ה הסכים אותה. מפוזרים
בשם "חפצחיים", שהו גדי ולומר : הנה לנו לימוד גדול עד
כמה מוטל על ההורם והמנגנים לשמר על הילדים מכל השפעה
חינוכית שלילית. שהרי אילו היה ישמעאל נשר בבית אברהם
וגדל עם יצחק, היה ללא ספק מושפע לטובה לפחות במעט, והיה
חייב אמונה גדול יותר מכפי שהיא בפועל בסומו של דבר, ממש
שהיה מתחנן על די אברהם ורואה דוגמא אישית בו וביצחק.

אולם כאשר ראתה שרה את ישמעאל מזולג באיסורים חמורים
ומשפיע לרעה על יירת השמים ועל סולם הערכיים הרואין ליצחק,
עדתה הייתה צריכה להפריד ביןיהם בכל מחיר, וקיבלה אישור
והסכמה מוחלטת מאותה . ומכאן נלמד קל וחומר לדרכו. אולם
הסכים הקב"ה עם דעת שרה כשمدובר היה בעניר, על אף הפגיעה
בו ובעתיד חינוכו, ובלבך שלא יזיך ויקלקל ילד נקי ותוור, על
אחד כמה וכמה שחובה קדושה מוטלת על כל הורה לנרש מהבית
כל מכשיר שיש בו חיבור לתכנים מקולקלים המזיקים באופן ודאי
ונוראה ביותר על חינוך הילדים, וגם על ההורם. שהרי במכשורים
אליה ישנס כל העברות החמורות שבתורה, הסתמה נגד האמת
ההניתן בדרך זו אפילו עד שיגיע לחום הרבה שהיד סולצת בו. גם אחינו
הашכנזים המכמירים שלא להניח שום דבר מاقل בשבת על גבי הפלטה,
או המכמירים מהחינו הספרדים שאינם מניחים על גבי הפלטה בשבת
אלא מاقل שהוא ישב לغمורי, יכולם להקל בכך וזה אף לכתילה.

ובן בשילוי הגיבורים סוף נגמר הדין. ובבואר היטיב תפק"א
בשם המהיר ל"ל. דאך על חפציכם של תשמיishi קדושה של הצדיק
חלה קדושה זהה ונוכל ללמד מה עצמות ההשפעה של הסביבה
בזה גדים ילדי. **לסביבה משקל רב בחינוך הילדים** השפעת
החברה הרעה לעיתנים מודעת ונדרך כל אינה מודעת. זה כוחה
משפיע על אורחות המחשבה והחיקים. בחברת אוכלי אדם, בדרך
כל גם האנשים הගונים סבורים שזהו דבר ראוי. ובחברה שבה
מקובל להיזהר בכבוד חברים, תופעות של מכות ורצחנדירות. גם
על דפוסי החשיבה החברה משפיע, עובדה היא שבחברה שבה ש
הערכה גדולה ללימוד ולהשכלה, יימצא יותר מудינים מוכשרים
בעלי הישגים. ואילו בחברה שבה אין הערכה ללימוד, והואיל
ימצא מדען בעל שעירור קומה. וזהו מה שאמרו חכמים בפרק ד"ר
אליעזר (פרק כה) : "וְכֵן הוּא אָוֶר". הולך את חכמים חכם, מה
הוא דומה ? לאדם שהוא נכנס לבית המוקחים, אף על פי שלא
ליך ולא נתן – ריח טוב לך ויצא. כך ככל מי שהוא מholding עם
הצדיקים יוציאו. יהיו רצון שנזכה לסייעתא דישמיא בחינוך ילדי

בבואר היטיב תפק"א
רבי גד רווה

ת. תבשילינו ממושל כל צרכו העומד על גבי הפלטה בשבת ?
בתוכו, מפני שעילידי כן הוא ממורא את בישולו. והוא הדין אפיקו כשהוחד
מהראש, כל זמן שעדיין הוא רוותה. ויש מחמירין שלא לבחוש כלל בסיר
העומד על האש אף כשנתבשיל כבר כל צרכו, וכן ראוי להוגג.

ש. האם מותר לבחש או לערב התבשיל המונח על גבי הפלטה בשבת ?
ת. התבשיל שנותב כל צרכו, מותר ליטול ממנו בכף גם נעודו מונה על
הפלטה. ויש שנגנו שלא להוציאו ממונו כלום אלא לאחר שהורד מהפלטה,
וטוב להחמיר בזה במקום האפשר. אך אם לא היה התבשיל ממושל כל
צרכו, אסור להוציאו ממונו מاقل כל זמן שהוא רוותה, בין שהוא על
הפלטה ובין כשהוחד מהפלטה.

ש. האם מותר להניח בשבת על גבי הפלטה לחם ומפני מאפה קבועים
כדי לחמם ?
ת. מותר לעשות כן בשבת, ובלבך שקדום לכך יעיר מהם פתיתי קrho
הדברים בהם.

ש. תבשיל צונן שהיה מונח במקור, האם מותר להניחו בשבת על גבי
הפלטה כדי לחממו.
ת. יש להקל בזה לאחינו הספרדים, ובלבך שהייה התבשיל יבש וממושל כל
צרכו. ויש המקילין בזה, גם כשהייה בתבשיל מעט רוטב, מפני שרבו יישב.
והחמיר שלא להמס על גבי הפלטה בשבת אלא אם כן היה התבשיל יבש
לגמר, טובא עליו ברכה.

ש. האם מותר להניח בשבת קדרה של התבשיל צונן או דברי מאפה
מוקפאים על גבי הקדרה העומדת על הפלטה, כדי לחמם ?
ת. מותר להניח בתבשיל קדרה של התבשיל צונן על גבי הקדרה חמה העומדת
על הפלטה, ואפשר להקל בזה בכל סוג התבשילים : בין שהייה ממושל כל
צרכו. וכן השהיה בו רוטב הרבה או חום הרבה יישב, ובין שהייה חם או
צונן לאו. וכן השהיה בו רוטב הרבה בזאת אלא אם כן היה התבשיל יבש
היד סולצת בו. ואם היה התבשיל להתחמס בזאת זו עד כדי שתהא
להניחו בדרך זו אפילו עד שיגיע לחום הרבה שהיד סולצת בו. גם אחינו
הашכנזים המכמירים שלא להניח שום דבר מاقل בשבת על גבי הפלטה,
או המכמירים מהחינו הספרדים שאינם מניחים על גבי הפלטה בשבת
אלא מاقل שהוא ישב לغمורי, יכולם להקל בכך וזה אף לכתילה.

ש. כיצד ניתן לחב עבו תינוק בשבת ?
ת. מותר לערות עליו מים ורותחים כדי להפיג את צנתו, אך לא להיפג
ההינן לחתת את החבל לתוכן מים ורותחים, מפני שתתאה גבר. ואמנם רתח
החבל מעבר שבת ונצטנן, מותר אף להניחו על גבי הפלטה חשמלית, ובלבך
שלא גיע לדי חום שהיד סולצת בו.

ש. כיצד ניתן להכין קפה טורקי בשבת ?
ת. הוואיל וקפה טורקי הינו קלי בתהילין יצירתו, ולדעת מון השיע"ע אין
בישול אחר קליה, מותר מעיקר הדין לערות מים ורותחים אפילו מכלי
ראשון לתוכן הקפה בשבת. והחמיר שלא להכין קפה אלא בכללי שני או
שלישי, טובא עליו ברכה. יש אומרים שיש בישול אחר קליה, והואיל
והקפה הוא מכך הבישול, אין להכין מעיקר הדין אלא בכללי שלישי
 בלבד. וכן נהגים אחינו האשכנזים.

ש. ומה הדין בזה לגבי הסוכר והקפה הנמס ?
ת. סוכר וקפה נמס הינם ממושלים בתהילין יצירתם, והואיל וכל הדעות
אין בישול אחר בישול, מותר מעיקר הדין לערות עליהם מים ורותחים
אפיקו מראשון. ואולם גם בזה המכמיר שלא לערות עליהם מים
אלא מכלי שני, טובא עליו ברכה. ואם ערוה מים מכלי ראשון לתוכן הocus
ויאחכ' ננתן עליו את הסוכר והקפה, דינו ככלי שני.

הצלה שבת

דריכות רבה הוגשה בכיתוב הכנסתת. הכלוי ציפו לשעה שבה למדו לך אחת ולתמיד את הנוכלים הפוקדים את עיריהם חדשם לבקרים ומתחזים לצדיקים מפורסמים. קדום כנסית השבט הכנינו המופלאים ליד מקומות מושבם מוקלות ומוחבות ... בשעה היהודית ...

זה ومن באו לעיירה הקטנה באוקראינה אווחים שהתחוו לרבענים או לאדרומיים נודעים. ביום ההם לא התגלו תמנוניהם של גודולי ישראל, ותשבי העיירות הרוחקות לא הכירו את דמותם. הרומים נצלו זאת, והצלו גבורות לכיסם סכומי ספר נכבד מהתשכחים, שבנדבת ליבם הטהור תרמו לצדיק.

כמו וכמה בקדושים כלאה - התברר לאחר ומן - לא היו אלא הונאה. התשכחים השו מושפלים ומורומים על שפלו בפה עם אחר פעם. החליטו התשכחים שבפעם הבהא, כסփקו את עיריהם מחוץ כהה, למדו אותו לך שלא ישכח לעולם.

בדיק בימים ההם נקלע לעיירה הצדיק רבי לוי יצחק מברדי'ב. הוא נסע בדרך ליליו משמשו להריאתו. והוא הגיע למחו החוץ הנטה. הצדיק הקפיד מאד שלא להמשך בנסעה ביום שיש אחר חצות היום, וכאשר הגיעו העגלה לעיירה זו, כבר היה סמוך לחצות היום. אמר הצדיק לשכחים כי ישתחוו בעיריה, ולאחר השבת מלחמות ימיים נישכו בדרכם.

מרגע ניכסתם לעיירה השו הצדיק ומשמשו במכתבים חשמניים. קיבל הנכים שוכן לה התייה צוננת, והם גם הבחינו בהתחלשות מהוחורי גבם. המשם התחנן באוזני הצדיק לשבות בעיירה הסוכחה, אולם רבי לוי יצחק הודיע כי לא ימשיך בנסעה אחר חצות היום, והוא החל בהכנותיו המיוחדות לשבת המלכה.

בעיירה הحلלה תכונה ובה. השד התשכחים התעורר כשמשמעו מהמשש שהוא הצדיק רבי לוי יצחק מברדי'ב. וכי מה פקוד הצדיק המפורסם את עיריהם הקטנה? החשד נחפר לו יהודי לאחר שאחד התשכחים. שבירך ברדי'ב לפניו שנים רבות, 'קבי' שהוא איננו שוכן באותו יום, והוא החל בהכנותיו לשבת המלכה.

החולטו התשכחים לטפל ב'מחזה' כפי הרואו לו. השעה שנקבעה לכך הייתה כאשר יקרא האורה לעלות תורה ועמדו על ביתם הקרייה. אראו יקומו עליי כל המהפללים, מזווידים במקולות ובמחבותם, ויעשו שופטים.

בעוד היום גודל פסע רבי לוי יצחק, בלילו משמשו, בכיתוב הכנסתת. הוא החל את הכנותו לתפלת המנחה, וכוהגלו, לא שת ילבו לנעה סכיבו. עניין היו עצומות, ומיללים התגננו בפי דברכות. כשהוגרה הטלבותו, החל טופח בידייו וצעק בקול רם, עד שקהלו נשמע מוחץ לכוטלי בית הכנסת.

אורות עונג שבת

הபוסת אורחות של פט

באותה שעה עבר במקומות סוחר גוי, והצעקות הבוקעות מabit'הכנסת העורר את סקרנותו. הוא עמד בפתח והבטיט בצדיק העומד בתפליה. "מייהו האיש הזה?", שאל את אנשי המקומות.

הלו הшибו כי זה רמאי המתחזה לאחד הצדיקים הנודעים, הלו הוא רבי לוי יצחק. שאל הכהן, הצעיר לו ללו בביתו של מלמד, שהה ידוע. הגביר, שלא הכרו, ציע לו ללו רבי לוי יצחק ממש מצא מכך ואורחים. להמרת פשתה השמואה כי רבי לוי יצחק ממש מצא בעיר, והמוני מנוסה נחרה לשחר את פניו. בין הבאים היה גם הגביר, שנדרהם לראות מולו את האורה ששליח אמש ריקם מביתו. ב מהרה התעתש, העמיד פניהם ובפנותו אל הצדיק אמש מינויו להתאכسن ב ביתו. אמר לו הצדיק "아버지" ולוט המכיסו אווחים, אך אברחים רק לאחר שידע כי הם מלאכים. הכנסת האורחים שלך היה בנוסח לוט".

לגם הגוי מומחשקה וסיפר לי היהודי על האורה השובט בעיירה הסוכחה. הנה, מתחה צדיק מברדי'ב, עושה תנועות משונות בתפילה ווועק לוורשה. בבוואר לעיר עצר ליד בית מרזח ונוכנס פנימה. הוא התישב ליד שני אנשים פשוטים, סבלים במקוצים, והקשיב בלעג כתשtier את האורה ודרכו. תפילתו.

אוונו של בעל הפונדק החדרו. בילדותו לקח אביו כמה וכמה פעומים לקלט את ברכת הצדיק מברדי'ב. בדיקת היהיטה רואיית פטירתו, בשלבו תנועות ידיים וухות לשומים. האומנם הצדיק שובט בעיירה הסוכחה?! כמו הוא מושתק לובא אליו ולהבטיט בפני הקדשוות!

השבת נכנסה, אך המוחשובה על הצדיק לא עזובה אווחו לרוגע. במהלך השבת ברכה תשוקות והייתה לשאייה בלתי ניתנת ללבוש. שב ושוב אמר לעצמו כי הדבר אינו אפשרי, שכן המרחק בין העיירות גדול מתחום שבת, אך רוחו לא שקטה.

כשהתעורר בכוקר בערה בו התשוקה לצאת אל העיירה הסוכחה. הוא חשב כי הוא נקרע בין המוחה המבahir לו לבין הדבר אסור, ובין זו הלב, הקורא לו לילכת ולארות את הצדיק וייה מטה. הלב ניצח. היהודי פתח בהליכה לעבר העיירה שבת שוכנת הצדיק מברדי'ב. כמה פעומים התחרוט ואף החל לחזוז, אך בסופו של דבר ברכה התשוקה העזה שהשתלטה עליו בכמלה קסם. כל הדרכ' ייראו אורו נפוצנו. קול פנימי לחש שב ושוב: "זו מצווה הבא בעברה". אך התשוקה היהיטה חזקה יותר.

בhinנסו אל העיירה רץ במהירות אל בית הכנסת, ונכנס פנימה בדיק ברגע שבו נקרא הצדיק לעלotta תורה. מרוב הרוגשות ושיבור'ילב לא היה יכול להתאכט, וקרוא בקול: "אי, רבינו חיילתי שבתנו..."

ענין הכל הופנו אליו בתודהמה, וממנו עבר המתהזה, לראות את תנובתו. רבה היהיטה מבוכתם כשמשעו את קולו המתוון והשקט של הצדיק, העונה ליהודי הור, בהבטתו בו בחיבתו: "לא יולילת שבת, יהודי קיר. וה מקרה מובהק של פיקוח נפש. אילולא בת עשוי היה הקהל מכללה כי את עמו מי ידע מה עולו היה לדורות..."

לעלוי נשמות
רב יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עלייה ז"ל
והרבנית רחל טרייקי ע"ה
בת סמי זצ"ל
ת.ג.ב.ה.

שבת שלום!

תשית להאש שחתת פט

למעלת כב' ידידנו ומכובדנו רב הפעלים לתורה ולתעדות אוצר כלigraphy, איש על העדה נעים הליכות, מרבית תורה ברבים ומרקם לבבות לאבינו שבשים

הרחת"ג ר' גד רוזה שליט"א

רב ק"ק "משכון שמעון"
לרגל בחירותו לכהן פאר כרב העיר "מצפה רמון"
ברוכתינו למעלת כב' כי אאריך ימים על מלכתו
ויעשה חיל בתפקידו, וחפץ ה' בידיו יצלה
ויזכה להגדיל תורה להأدירה
ולקדש שם שמיים ברבים.

ברכת התורה והצלחה

הרב יהודה דרזי
רב העיר וראש אבות בתני הדין

ירושע (שוקי) דMRI
שלמה אוחזין
מומונה המועצה הדתית
מזכיר המועצה הדתית